

[Viggo Starcke.]

endelig til at tale om det at være farlig for sine medmennesker, om grov uduelighed, så var det måske værd at overveje, om ikke sygeplejersker, jordemødre og læger kunne fremkomme med et forslag til lov om folketingsmænd og deres grove uduelighed, for er der noget område, hvor man kan være farlig for sine medmennesker, så er det her på tinge.

Indenrigsministeren (Carl Petersen): Må jeg begynde med at takke samtlige ordførere for deres venlige indstilling overfor lovforslaget; det giver mig grund til at tro, at det vil få en hurtig gang gennem det høje ting. Jeg forstår, at der skal ned sættes et udvalg, og dér er jeg selvfølgelig villig til at give alle de oplysninger, som bliver nødvendige, og at forhandle spørgsmålene igennem.

De spørgsmål, som de ærede ordførere har rejst, ligger forsåvidt alle på samme linie, så jeg kan måske svare mere generelt på en del af dem.

Det ærede medlem fru Nina Andersen fremsatte et ønske om, at sygeplejerskernes organisation, Dansk Sygeplejeråd, blev repræsenteret i det nævn, som forslaget bestemmer skal nedsættes. I § 13 står, at nævnet skal have mindst 5 og højst 10 medlemmer, og der er kun i forslaget angivet, at man bør tilstræbe, at Københavns kommune og Sygehusforeningen i Danmark samt en pædagog får sæde i dette nævn, foruden at indenrigsministeren vælger formanden.

Det vil altså sige, at hvis man får et nævn på 10 medlemmer, er der plads til 6 yderligere. Her er ikke nævnt andre organisationer, men det er vist ikke for dristigt af mig at sige, at det selvfølgelig er meningen, at også sygeplejerskernes organisation skal være repræsenteret. Man kan så spørge, hvorfor det ikke udtrykkelig er nævnt i forslaget. Forklaringen er den, at ved at nævne enkelte risikerer man, at også andre kan få lejlighed til at stille krav; derfor er kun medlemsantallet nævnt, og så kan man i udvalget rejse spørgsmålet om, hvem der skal repræsenteres, og forhandle dette spørgsmål igennem.

Det ærede medlem fru Nina Andersen og andre ordførere har omtalt lovforslagets

titel, der indeholder ordet „sygeplejersker“, og man har rejst det spørgsmål, om den burde ændres, fordi lovforslaget giver adgang til, at også mænd nu kan gå ind i sygeplejergeneringen. Jeg vil gerne indrømme, at selve titlen måske ikke er helt dækkende, men det er ikke nogen fejltagelse, for spørgsmålet har været drøftet i ministeriet ved lovforslagets udarbejdelse og også i det udvalg, som har udarbejdet den betænkning, på hvilken lovforslaget bygger; hverken i ministeriet eller i udvalget har man kunnet finde en betegnelse, der var bedre og mere rammende end den, der er brugt her i titlen. Forklaringen er nok den, at der sikkert ikke er mange, der tror på, at de mandlige sygeplejere skal komme i flertal indenfor en overskuelig fremtid, men mener, at dette at være sygeplejerske, autoriseret sygeplejerske, langt ud i fremtiden vil stå som en gerning, der er forbeholdt kvinder. Dernæst tror jeg, det har været en medvirkende årsag, at ordet lyder forholdsvis godt, rent sprogligt. Jeg vil ikke dermed sige, at der ikke kunne findes en anden betegnelse, og skulle man i det udvalg, som nu bliver nedsat, have større fantasi, end man har haft i det tidligere udvalg og i ministeriet, og kunne finde frem til en betegnelse, der sprogligt også lyder godt, skal jeg være meget modtagelig for forslag i så henseende.

Jeg vil dog gerne gøre opmærksom på, at helt særegent er det ikke, at man har en samfundsgruppe, hvori begge køn er repræsenteret, men hvor betegnelsen for gruppen kun dækker det ene køn. Må jeg nævne ordet „tjenestemænd“.

Jeg tror, at hvis man foretager en sammenligning mellem det, ordet „tjenestemænd“ dækker, og det, ordet „sygeplejersker“ dækker, må man vist indrømme, at sygeplejersker udgør en større del procentvis af samtlige sygeplejere end den procentdel, de mandlige tjenestemænd udgør af samtlige tjenestemænd. Må jeg så nævne en af de allersidste love, loven fra 1954 om folketingets ombudsmand. Der står ikke dér noget om; at kvinder ikke kan bestride embedet, og man har forsåvidt en analogi her, så man kan ikke være forbavset over, at ordet „sygeplejersker“ bliver stående, hvis man ikke i udvalget kan finde en mere passende betegnelse.